

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 129. An votum factum in favorem tertii possit commutari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

§ 28. §. 20. Commutatio à priori facta in aliqui factur
quod videtur esse minus, non facilè improba
debet à posteriori Confessario, sed potius pre
sumendum habuisse causam: Et sententia aliorum
apud Laym. L. 4. T. 4. c. 8. n. 24. docentium id licet
aut saltem validè fieri, probabilis est, inquit Lohm.
Suar.

§ 29. §. 21. Exempla commutationum in aliquo
æquale videri debent apud Tambur. §. 6. à num. 1
Gob. de Jubil. à num. 324. Sporer à num. 126. Lohm.
¶ alios passim: ac inter reliqua advertendum
an prima materia voti sit multum utilis ad finem
quem habuit vovens, si enim nunc sit minus utilis
facilius attingetur æqualitas.

§ 30. §. 22. Quamvis non peccaret, qui votum
commutaret sub aliqua conditione de futuro
tamen melius est absolute commutare vel differre
commutationem, Suar. c. 16. num. 10. Gob. num. 19.
Belleg. Quæst. 6.

§ 31. §. 23. Potestatem commutandi Vota non refusa
vata dedit Confessariis Societatis JESU Paulus II
in Bulla, *Dilecti Filii* 5. Junii 1546, & consequenter
eandem habent alii Religiosi, qui cum illis
gaudent communicatione privilegiorum.

§ 32. Q. 129. An Votum factum in favorem tertii
possit commutari. R. §. 1. Nec commutari potest
nec dispensari, si hoc cederet in præjudicium tertii
tum autem cederet in præjudicium tertii
si esset contra Jus à tertio acquisitum, ut si ille ter
tius promissionem in voto inclusam & non ius
extortam acceptâisset, jamque non consentire
in commutationem voti: Si tamen vovens fuisset
impubes, posset irritari secundum dicta num. 451
& recte notat Lesf. de Just. L. 2. c. 17. n. 51.

§ 33. §. 2. Si tertio non sit Jus acquisitum, ut
si non acceptaverit promissionem, quamvis votum
factum

aliqui factum sit in ejus favorem, commutari potest,
proba Suar. T. I. L. 14. c. 41. n. 9. Ex his solvuntur seqq. Casus.

Titius vovit dare eleemosynam Cajo pauperi, 534
qui tamen de hoc Voto nihil rescit: Hoc Votum
potest commutari, quia Cajo nullum Jus est
acquisitum, Suar. Sanch. Less. Mald. Fili. Castrop.
Dian. P. 1. T. 11. R. 47. Belleg. q. 2.

Cajus vovit vel etiam juravit latroni, votum & 535
juramentum acceptanti dare pecuniam: hoc votum
& Juramentum relaxari potest, quia latro injustè
cogens nullum Jus acquisivit, sed Cajo nata est
obligatio tantum ex virtute Religionis, uti dictum
est num. 358, quam ex causa possunt Superiores
relaxare, Bartol. Jas. Covar. Sanch. L. 3. c. 12. n. 63.
Lug. de Just. D. 22. à 11. 190. Less. suprà: Et admittunt
omnes sufficientem causam relaxandi esse, si ille,
in cuius gratiam juratum est, injustè vel turpiter
exegerit Juramentum, Sanch. num. 65. Lugo num. 192.
Vide dicenda P. 2. n. 736.

Sempronius vovit uni Ecclesiæ calicem, sed quia 536
audit esse divitem, petit votum commutari, & dat
alteri Ecclesiæ pauperi: In hoc casu dicendum est,
si Ecclesia dives hoc votum acceptârat, illicite fieri,
uti habet communissima cum Sanch. L. 4. c. 41,
quia commutatio facta est in præjudicium Ecclesiæ
divitis, & votum factâ acceptatione jam transférat
in contractum: His non acquiescit Burgh. Centur. 2.
Cas. 25., qui pro se citans Cajet. P. Nay. & nonnullos
alios dicit id licite factum, quia ejusmodi vota
primariò tendunt ad Deum ut finem, cuius gratiâ
fiunt, Ecclesia autem erat tantum per accidens finis,
cui siebat promissio, ergo acquisitione Juris per pro-
missionem acceptatam siebat dependenter à Dei
beneplacito, ergo cum Deo gratius sit illud, quod
est melius, melius autem sit dare Ecclesiæ pauperi
quam

quām diviti, propter hunc principalem voti finem promissio alicui facta non erit valida, nisi servie ad illum finem principalem. Confirmatur: nam qui in Religione professus est, potest, per loquendo, trantire ad strictiorem, etiam non obtentâ facultate, uti habetur Cap. Lice de Regularibus: Hinc respondet ejusmodi Votum Ecclesiæ diviti factum transfire in contractum tantum conditionatum & dependens à Dei beneplacito jam explicato: nihilominus non est redendum à sententia communis, quam Sanch. & al. dicunt esse manifestam, quia negari non potest quin promissio etiam facta sit Ecclesiæ, quia per acceptationem Jus acquisierit, ergo si revocari ipsâ invitâ, fiet contra Jus illius. Quod autem licet transfire ad Religionem strictiorem, quanamvis prior Religio Jus acquisiverit in personam hujus causam reddunt Authores, quia ex ipsa dispositione Juris includitur hæc conditio. *Nisi elegerim strictiorem, volo in hac permanere*, qualis dispositio non est circa alias promissiones.

DUBIUM VIII.

Quid sit dispensatio, & qui possint dispensare in Votis.

- 537 » **R** ESP. I. Dispensatio est absoluta obligationis
» voti condonatio, nomine Dei facta. Ad hanc
» ut valeat, justa causa requiritur; qualis v.
» est, i. Bonum Ecclesiæ, vel commune Reipublicæ
» 2. Notabilis difficultas in observatione voti
» 3. Imperfictio actus, vel levitas ac facilitas, ex qua
» processit votum, *Suar. Lib. 6. c. 17. Fill. T. 26. n. 260.*
» *Sanch. L. 4. c. 45. Vid. Bonac. D. 4. q. 2. P. 7. §. 4. n. 1.*
» *Laym. L. 4. T. 4. c. 3. n. 5. Unde resolvę,*

I. Cum